

[Kurt Hansen]

Hvis man skal vurdere de to stormagter, de to supermagter, er alle vist klar over, at VS ikke hører til dem, der nærer en urokkelig tiltro til Sovjets fredelige hensigter. Vi mener, at invasionen i Ungarn i 1956 og i Tjekkoslaviet i 1968 har talt deres tydelige sprog, men jeg mener faktisk, at USA udgør en alvorligere trussel mod Danmark. Det, der er tale om, er, at de to supermagter har opdelt verden imellem sig, som vi senest har set det i forbindelse med Helsingforsaftalerne og Beogradkonferencen.

Militærpagterne NATO og Warszawapagten bruges af de to supermagter til at fastholde deres overherredømme, normalt i forståelse med de enkelte mindre landes regeringer. Men i konfliktsituationer kan militærpagterne udnyttes af supermagterne, som det f. eks. skete i Tjekkoslaviet i 1968.

Den russiske invasion startede som en militærmanøvre, der kunne retfærdiggøres med henvisning til Warszawapagten. Amerikanerne har ganske de samme muligheder, hvis det skulle gå så galt, at de fandt det nødvendigt i forhold til et NATO-land.

Så længe den danske regering opretholder NATO-medlemskabet og ser det som sin fornemste opgave at administrere et kapitalistisk samfund, er der selvsagt fred og ingen fare, men hvad gør amerikanerne den dag, vi faktisk vil forlade NATO, for slet ikke at tale om den dag, vi agter at sige farvel til kapitalismen?

Den officielle begrundelse for oprettelsen af NATO var truslen fra Sovjetunionen. Der er ikke meget, der tyder på, at denne trussel i forhold til de kapitalistiske lande nogen sinde har været en realitet. Men under den kolde krig lykkedes det især i USA, men også i Vesteuropa, at få mange til at tro på, at der var en overhængende fare for et angreb fra Øst, og vi har også set, hvordan en af koldkrigerne, en af NATOs inddæmningsstrateger, nemlig George Kennan, senere har udtalt herom: »Jeg har aldrig ment, at Sovjetregeringen efter 1945 på noget tidspunkt ønskede en verdenskrig eller af nogen anden fornuftsgrund ville være tilbøjelig til at påtage sig en verdenskrig, selv om atombomben overhovedet ikke var opfundet. Vi må gøre os fri af den fikse idé, at russerne tørster efter at angribe og besætte Vesteuropa, og at det er heri, at hovedfaren faktisk består.«

Det kan ikke undre nogen, at vi fra VS' side har den opfattelse, at hovedfaren ved vort NATO-medlemskab består i den indre trussel, som man kalder det fra de højststående NATO-politikeres side, den indre trussel i det kapitalistiske samfund, som i almindelighed består af disse landes arbejderklasser og i særdeleshed af landets venstrefløj.

Efter afslutningen på anden verdenskrig var der social og politisk uro i en række europæiske lande. I lande som Frankrig, Italien og Grækenland var der stærke kommunistiske bevægelser. Det kapitalistiske system var først og fremmest truet indefra. Sådan var det i 1949, da NATO blev oprettet, og sådan er det i dag. NATOs officielle formål, at værne frihed og demokrati, er gas simpelt hen. Det reelle formål er at værne kapitalismen.

Også i Danmarks NATO-militære interesse er der blevet afsløret en række tilfælde, hvor det er de indre fjender, der er tale om. I forbindelse med NATO-øvelsen Green Express, som blev afholdt i Danmark i 1969, så vi, at NATOs »brandkorps« deltog, og som bekendt er NATOs brandkorps' vigtigste opgave med kort varsel at kunne sætte ind i et hvilket som helst NATO-land, hvor det måtte være nødvendigt, fordi der opstår uroligheder. I forbindelse med Green Express lagde den åbenmundede engelske general Walker ikke skjul på, at brandkorpsset var tænkt indsat mod strejker eller anden form for indre uro. Dette er senere forsøgt dementeret af den danske general Wolff, men det er vist et meget blodfattigt dementiforsøg, der er blevet gjort dér. Bl. a. gik nogle af forsøgene på at demtere ud på, at det kunne misforstås af befolkningen osv.

Jeg mener, det er ganske klart, at hovedfaren i forbindelse med NATO-medlemskabet er i forhold til arbejderklassen, i forhold til venstrefløjen, i forhold til, at man ønsker at gøre op med det system, man lever under.

Hvis vi skal se på en anden del af militærvæsenet herhjemme, så er hjemmeværnet nok så interessant at trække frem. Hjemmeværnets formålsparagraf siger, at hjemmeværnet er en del af det militære forsvar og deltager i løsningen af de opgaver, der påhviler værneene. Det er nok aldeles tvivlsomt, om hjemmeværnet overhovedet er egnet i forbindelse med det egentlige militære forsvar. Det er sikkert derimod, at hjemmeværnet er særde-